

Κάποτε, ο γνωστός συγγραφέας

Ντοστογιέφσκυ βγήκε στον απογευματινό του περίπατο.

Ενώ η ημέρα έφθανε στο σούρουπο ένας ζητιάνος άπλωσε το χέρι και ζητούσε βοήθεια.

Ο Ντοστογιέφσκυ ψάχνει τις τσέπες του να βρει κανένα κέρμα, αλλά δεν βρίσκει τίποτα.

Ψάχνει το ρολόι του να το προσφέρει, αλλά και εκείνο το είχε ξεχασμένο στο σπίτι του.

Ο μεγάλος αυτός συγγραφέας κοκκίνισε λίγο στο πρόσωπο και πάνω στην

αμηχανία του έσκυψε, φίλησε το χέρι του τυφλού και ψιθύρισε:

- Συγγώρα με, καλέ μου άνθρωπε, γιατί αυτή τη στιγμή δεν έχω τίποτα να σου προσφέρω.

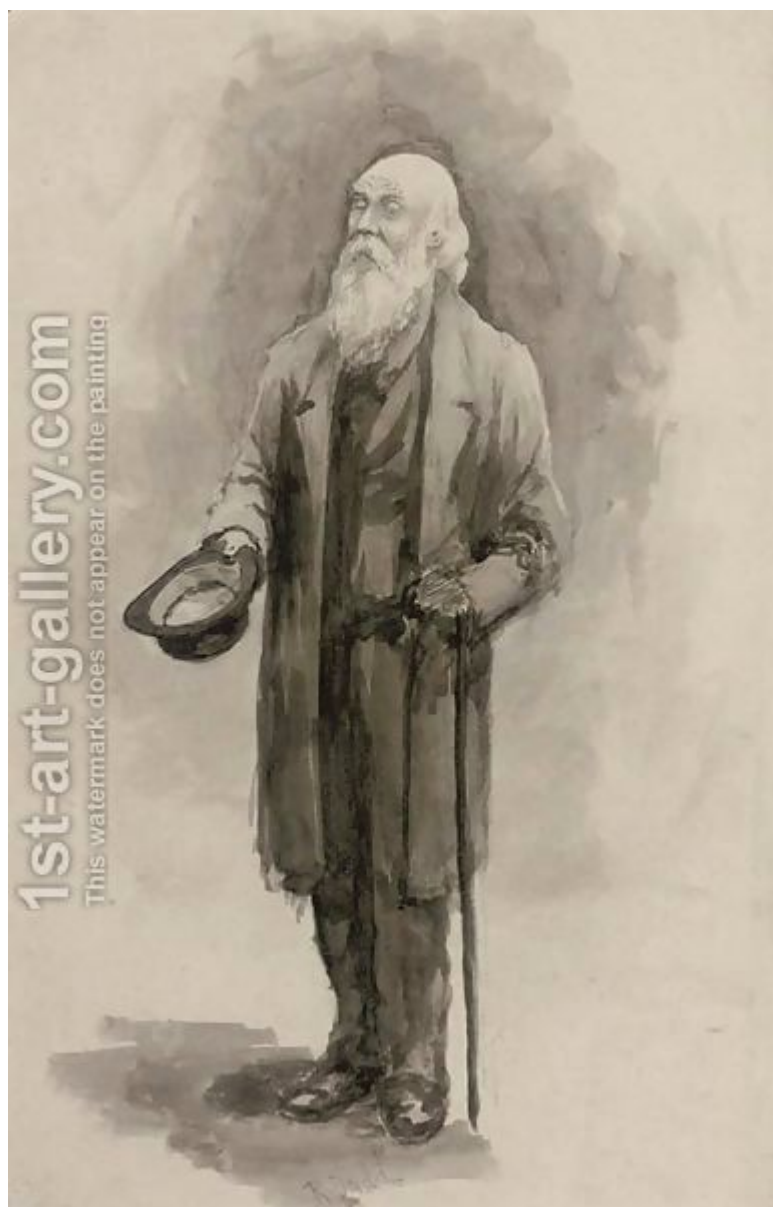
Και ο γέρο ζητιάνος απαντά:

- Ευχαριστώ πολύ.

Το πήρα.

Αυτό που μου έδωσες δεν μπορούσα να το βρώ αλλού.

Το νόμισμα της καλοσύνης σπάνια το βρίσκω

Φωτό: antipetroula.blogspot.com -

Πηγή: dkaravasilis.gr